

მე და ჩემი მასწავლებელი

მასწავლებელი — როგორი თბილი და გულში ჩამსვლილია ეს სიტყვები, რომელსაც გულს სიყვარულით გითმობს და სულღერად გაძიწვინებს. მასწავლებელი გასწავლის, გამოძღვრავს, სულღერად აღგაზრდობს და თავისუფლებას განაპყვავინებს. ე.ი გასწავლის ყველ იმ ადამიანს, რომელიც უნდა, რაც ესოდენ მნიშვნელოვანია ჩვენი სხოვნების ხელშეწყობის უწყალოდ.

რას თქვამს ეხლა, მასწავლებელი ასოცირდება მშობლებთან, რომელსაც გამოიხილება უდიდესი პასუხისმგებლობითა და ავტორიტეტით. როგორც მშობლებს ვახარებთ და გასვენებებით ჩვენი წარმადობითა თუ წარუმატებლობით, ასევე მასწავლებელს ვინებთ ამ სხარულსა და ზაფხულს. არ შემიძლია მასწავლებელს არ შევადარო იმ გენიოსებს, რომელსაც აუზნებდნენ მომავალი თაობის სწორედ იმ ღირებულებებზე, რომელთაც გამოიხილება ყველ ამანატი ჩიხოვნება, სხობილი ადამიანი. სწორედ მასწავლებელს მიუძღვნა ავტო ჩრეთელმა პოემა „გამბილი“ რომლის პერსონაჟი პატი-ესენი საფარ-ბეჭის უდიდესი სიყვარულს გამოიკვლავს თავს და სხვა პედაგოგებს უფოვებს უთიხვას, თუ რა შედეგია ამ აღმზრდელს? დიან, მე-19 საუკუნის კლასიკოსები ავტოც და ვაჟას მიუღ კარგისმგებლობას აფირობდნენ პედაგოგს, აღსაზრდელს მიერ დაწვებულ მუცლომს თავად პედაგოგს მიახერდნენ, რადგან მან დაუძვინა რაღაც მუცლომ აღზრდაში, ისევე როგორც ესა თუ ის მშობელს კარვად და სწორი თვალსწილვით ვერ შინლის შევხს, არ სულაც ამ შეხებშივც ფაქტორი მუცლის ყველაფერი. ამიყობ სვამს ავტო უთიხვას:

„მადრამ მანხო ხვრთხა რას ახამს,
თუ შეხებშიც არ უძველ?!“

თუმცა ავტო დავტენ იმას, რომ ხვრთხას ე.ი. აღზრდას უნარიველი მნიშვნელობა უნიჭებამ. მასწავლებელმა ეხლა შეყვაროს მოსწავლეს სამყარო, ადამიანები, ასწავლოს სიყვარო, სიყვარულს. თანაღვობა, მხარდაჭერა და, რაც მთავარია სიქმის სიყვარულს. შესაბამისად, დაჭვამაც ეხლა ვაითავისოს დავით გერამიძელს მიძიწვინებს შევონება:

„ვინ არის, სვამ ამიყულ, სვამ არის, ხვც სვამო!“

აღნიშნულ თვსებებში ახასიათებს ჩემს სიყვარულს და გამოჩინებულ მასწავლებელს შავა ხეცაძელს. მისი დამოკიდებულება სწავლისადმი ვლამდობითა და სწორედ ეს მიძღვს ამიყვარვას, ვინწინფო სრულყოფილებიყენ. ვარდა ამისა, შავა მასწავლებლის მხარდაჭერა ჩემთვის ფასდაუფლებელია ჩიხველ

კლასიდან დღემდე. მისი გამამხივებელი სიფყვირი თავდაპირველად მანქანას
ყველა მოსწავლეს და სწავლის სერვისს ულვავეს, ჯვინონ, სწორედ ეს ახირ
მასწავლებლობა შეყვარო მავშეს სწავლა და ტყუადინეობა, ვაფგო მის და სწობად
მოუღვე. მასწავლებლსა და მოსწავლეს შორის ერთიერთობა ერთიერთმაცვივისცემსაყ
ეფუქნება. შალვა მასწავლებელი ყოველთვის იზარებლ რემს მხრის და ჰაფივის სცემს
მის, ისევე, როგორც მე. რემი ჰაფივისცემა ვი მისი ყოღნის სომხინისა და მხოფე-
სისადმი ერთგულებლ გამო ესაზღვროა.

დასასრულ, რემსა და რემს მასწავლებელ შორის გავშიხი სწოდღემ
ჯდს. ის არამხოლოდ მასწავლებელი, ასამედ რემი მეგობარი, მეგობერი და
მოფივაციის ხყაროა. შალვა მასწავლებლს ერთგულებამ, მოთმინებამ, მხარდაჭეხამ
და ხედმძღვანელობამ დღლი გვცენა მოახდინა რემზე და ჩამომყადღამ
ისეთად, როგორც დღეს ვარ. მადღობელ ვარ იმ როღრსთვის, რომელსაც იგი
თამაშობს რემს ცხოვრებამი და დღებით გავცენისთვის, რომელსაც მის
აქვს რემს ავადმყოფრ მოსწროებამზე.

სოფი ბეღუჩი